

یادداشت

برنج و فضای مجازی

کوروش الماسی
محقق و پژوهشگر

در روزها و هفته‌های اخیر خبرهای متعددی از افت سرعت اینترنت در رسانه‌های گوناگون منتشر شده که بنابر برخی تحلیل‌ها حاکی از اجرایی کردن چراغ خاموش «طرح صیانت...» است. با توجه به انبوه و انواع چالش‌های روزمره به ویژه دشواری‌های معیشتی میلیون‌ها شهروند در سراسر ایران زمین، به نظر می‌رسد بر برخی اذهان در مجلس درک و ارتباط کاربردی با شرایط عینی شهروندان ندارد. به امید کاربردی و منطقی شدن عملکرد مجلس و به ویژه بر برخی اذهان انقلابی، نکاتی کلی و مختصر پیرامون بر برخی اولویت‌های مجلس ارائه می‌شود. ارتباط میان انسان‌ها بنیاد جوامع بشری است. به عبارتی، ساختار زیست اجتماعی، بر آیند ارتباط سامان یافته به منظور تحقق اهداف جمعی استم. به تعبیری تداوم، توسعه و تسهیل ارتباط میان انسان‌ها والاترین هدف اجتماعی و سیاسی در همه عرصه‌ها است. مثلاً، یک «انسان تنهام، نیازی به باورهای متافیزیکی ندارد. کارکرد روانشناختی باورهای متافیزیکی، ایجاد رابطه و اجماع انسان‌ها به منظور تحقق اهداف جمعی است. یا تأسیس انواع واحدهای صنعتی و تجاری به منظور ایجاد ارتباط میان انسان‌ها(کارکنان) در یک ساختار رفتاری، به منظور تهیه و تأمین برخی نیازهای اجتماعی و انسانی است. یا هدف مشارکت(ارتباط و همکاری) انبوه افرادی که در فرایندهای تولید محصولات فرهنگی از قبیل تولید نواهای دلنشین موسیقی، آلت موسیقی، فیلم، تئاتر، کتاب و... رضای برخی نیازهای روانشناختی «اجتناب ناپذیر» است و... به بیانی، «توسعه (اجتماعی و ملی) در یک کلام، یعنی تسهیل و کم هزینه کردن ارتباط میان انسان‌ها.»بر جست‌ترین ویژگی حکومت‌ها در کشورهای توسعه یافته این است که از تمامی ظرفیت‌های مادی، انسانی و منابع ملی از جمله علوم گوناگون برای سهولت و کم هزینه کردن رابطه میان انسان‌ها بهره‌مرداری می‌کنند. عصر اطلاعات معطوف به توسعه روش‌ها و رسانه‌های انتقال و پردازش کم هزینه و سریع داده‌ها و اطلاعات در عرصه‌های گوناگون اجتماعی که مبنای سهولت زیست اجتماعی است، است. آیا محدود کردن اینترنت به عنوان یکی از اصلی‌ترین رسانه‌های کم هزینه و سریع تبادل و انتقال اطلاعات، به معنی دشوار و پرهزینه کردن(اخلال در روابط شهروندان) زیست اجتماعی نیست؟ آیا طرح‌ها، قوانین و اقداماتی که ارتباط شهروندان را پرهزینه و مختل (که معنی جزء آسیب رساندن به توسعه ملی ندارد) می‌کند، می‌تواند در راستای منافع ملی (جمعی) تلقی شود؟ در جهان معاصر در کشورهایی که حکمرانی مبتنی بر قانون اساسی به عنوان سند خرد و اراده ملی است، مجلس هسته اقتدار حکمرانی است. به بیانی، مجلس(پارلمان) «بالاترین قواینتی است که ارتباط میان شهروندان را تسهیل و کم هزینه کند. به این دلیل سدها و بدیهی که ثبات، آرامش، امنیت و... بدون توسعه، یک خیال و حاکی از اهداف ضد ملی است. «توسعه اجتماعی و ملی منهای ارتباط کم هزینه، سریع و ساده میان شهروندان و میان شهروندان کشورها گوناگون، امکان پذیر نخواهد بود.» با توجه به شرایط معیشتی بسیار دشوار و باورنکردنی میلیون‌ها شهروند در سراسر ایران زمین، اگر نگویم معما، اما یک پرسش مطرح است، اینکه، در زمانی که نمایندگان شهروندان(معلمان، بانفستگان، کولبران، سوخت‌بران و...) نه تنها توانایی خرید برنج حدود ۷۰ تا ۱۰۰ هزار تومانی، میوه، لبنیات، بلکه اقلامی مثل سیب زمینی، پیاز، گوجه و... را ندارند، مجلس نشینان با ارائه طرح‌هایی چون «صیانت از حقوق عامه در مقابل حیوانات مضر و خطرناک»، «صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی» یا «فیلتر کردن پیام‌رسان‌ها» و... منافع چه افراد و جناح‌هایی را پیگیری می‌کنند؟ آیا واقعا، برنج، لبنیات، پیاز، گوجه و تورم افسارگسیخته یا صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی را فیلتر کردن پیام‌رسان‌ها و...منافع شهروندانی است؟ اگر باور داشته باشیم که فلسفه وجودی نهاد مجلس، نمایندگی مطالبات و خواسته‌رای دهندگان(شهروندان) در مقابل صاحبان قدرت است، آنگاه، آیا شوخی تلخ که حاکی از اذهان بسیار سخت نیست که... وجود لشکر گرسنگان، ناامیدان، کولبران، اشغال گردها، کودکان کار و... صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی اولویت «نمایندگان» مردم باشد؟ یا اخلاست اگر گفته شود، تناقض و تضاد منافع آشکار میان برخی اذهان و اراده‌های مجلس نشین با منافع شهروندان گرفتار در مخممه تورم افسارگسیخته وجود دارد؟ مدیریت کلان مبتنی بر بستن یا محدود کردن فناوری‌ها و ارتباط جمعی به منظور بدو رنگه داشتن اراده جمعی از قدرت، در عصر اطلاعات نامکمن، ناپایدار و بسیار پرهزینه است. ظاهراً، بر برخی اذهان سیاست‌ورز و صاحب منصب این حقیقت کاربردی که توسعه ملی مبتنی بر تسهیل و کم هزینه کردن ارتباط میان شهروندان، تنها شاق بقای سیاسی در جهان خرد بنیاد است را به هیچ وجه درک نکرده‌اند.

دیدگاه

ضرورت تأسیس سازمان نظام معلمی

ادامه از صفحه اول
متحد خواهد ساخت و باعث اتحاد شغلی خواهد شد و به‌نهایت برای انجام اقدامات مشارکتی و همکاری‌های فی‌مابین همه جانبه را مهیا خواهد ساخت.
بی‌شک تأسیس سازمان نظام معلمی یکی از برکات فرخنده‌اش، همسو شدن و افتراق دیدگاه‌ها و نزدیک‌تر گشتن افکار و تطبیق اندیشه‌ها در جامعه فرهنگیان خواهد شد. آنها از برکات همسو شدن اختلاف نظر‌ها و دیدگاه‌ها و نزدیک‌تر شدن افکار بهره می‌گیرند، بستری برای هم‌فازایی و توانمندی این بشر شریف مهیا می‌شود. این دیگر مسئولیت‌هایی این سازمان، می‌توان اقتدا به درک دقیق مشکلات و گرفتاری‌های این گروه دلسوز جامعه اشاره نمود، یعنی احصاء مشکلات و فهرست عناوین گرفتاری‌های این قشر یا دشواری همراه نخواهد بود. پس از درک دقیق گرفتاری‌ها و مشکلات این طبقه، مسئولان این سازمان به دنبال یافتن راهکارهایی برای خروج از بن‌بست‌ها و معضلات خواهند گشت که همچون زخمی کهنه، به‌رغم وجود انواع شیوه‌های رفع و حل آنها تا کنون اقدام جدی نسبت به رفع آنها انجام نشده‌است. قطعاً وجود سازمان نظام معلمی به‌عنوان زبان مشترک و موضوع واحد همه همکاران می‌تواند، پیش از تبدیل شدن مسأله ساده، به مشکلی حاد یا زخمی معمولی به زخمی کاری، راه‌حل‌های برون رفت بدیدیم و شنیدیم در دو دهه گذشته هیچ‌وقت موضوع رتبه‌بندی معلمان به شکلی منطقی و درست بررسی و به سرانجام نرسیده، اما با این سازمان معلم دیگر دغدغه حل معضلات صنفی‌اش را نخواهد داشت برای رفع آنها به‌دنبال مطالبه‌گری و برگزاری تجمعات اعتراضی خیابانی که دور از شأن این طبقه شریف است، نخواهد بود و فقط به انجام مسئولیت خطیر و سرنوشت ساز باغیانی گل‌های این سرزمین خواهد پرداخت. معلم خدایش از مشکلات آسوده‌است و سازمان نظام معلمی به‌او پروانه فعالیت داده، از او حمایت می‌کند و به‌فکر مشکلات و گرفتاری‌هایش خواهد نمود، معلم وقتی به حقوق‌اش برسد و آنچه که حق اوست را دریافت نماید، قطعاً به وظایف خطیر و مسئولیت رفیع خود که همانا باغیانی استعداها و شکوفاسازی توانایی‌های فرزندان این سرزمین است، با خیالی آسوده خواهد پرداخت.

هادی حق شناس در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

احیای برجام فرصتی برای ایران و دموکرات‌ها

ایران می‌توان جایگزین نفت روسیه در بازارهای جهانی باشد

احیای برجام یک فرصت تاریخی برای جراحی اقتصاد ایران است

دولت از فرصت احیای برجام به سود زندگی مردم استفاده کند

برجام از اولویت نخست فضای بین‌المللی خارج شده‌است

عکس: آرمان ملی /فاطمه فتاحی

آرمان ملی – احسان انصاری: احیای برجام در حالی شکل جدی به خود گرفته که قیمت هر بشکه نفت در بازارهای جهانی افزایش داشته و نزدیک به ۱۰۰ دلار شده‌است. از سوی دیگر با واکنشیناسیون عمومی شوک ناشی از کرونا به اقتصاد ایران نیز رو به کاهش است. در نتیجه دولت از یک‌جهد با برداشته شدن تحریم‌ها مواجه است و از سوی دیگر افزایش قیمت نفت می‌تواند در چنین شرایطی به کمک دولت بیاید. به نظر می‌رسد احیای برجام یک فرصت بزرگ برای دولت باشد تا بتواند تغییرات ملموسی در زندگی مردم ایجاد کند. اینکه دولت به چه میزان قادر است از این فرصت استفاده کند موضوعی است که در آینده مشخص خواهد شد. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی این موضوع با دکتر هادی حق شناس اقتصاددان و نماینده سابق مجلس شورای اسلامی گفت‌وگو کرده که در ادامه می‌خوانید.

با توجه به افزایش احتمال توافق ایران و کشورهای غربی مهم‌ترین موانع موجود را چه می‌دانید و این موانع چگونه مرتفع خواهد شد؟
شواهد و قرائن نشان می‌دهد ایران و کشورهای غربی به توافق نزدیک شده‌اند. به معنای دیگر در شرایط کنونی احیای برجام دور از دسترس نیست. به‌خصوص که تحولات جهانی در مسیر جدیدی قرار گرفته و امروز ناتو در مقابل روسیه در اوکراین صف کشی کرده و هر لحظه امکان دارد اتفاق رخ بدهد که تحولات آینسده جهان را تغییر دهد. تنش‌هایی که پیرامون موضوع تایوان بین چین و آمریکا وجود دارد نیز موضوع دیگری است که تحولات جهانی را تحت‌الشعاع قرار داده‌است. در چنین شرایطی ایران می‌تواند به بسیاری از اهداف اقتصادی خود دست پیدا کند. از سوی دیگر رئیس‌جمهور آمریکا به این باور رسیده که روس‌ها حتماً به اوکراین حمله خواهند کرد. اگر این اتفاق رخ بدهد و روسیه به اوکراین حمله کند بر سر میزان صادرات نفت روسیه به بازارهای جهانی که در حدود چهار، پنج میلیون بشکه در روز است چالش ایجاد می‌شود.

آیا ایران می‌تواند یکی از گزینه‌های جایگزین نفت روسیه باشد؟
در چنین شرایطی این سؤال مطرح می‌شود که کدام کشور می‌تواند جایگزین نفت روسیه را در بازارهای جهانی تأمین کند. این در حالی است که ایران می‌تواند یکی از گزینه‌های موجود باشد. ما باید مجموعه این عوامل را در نظر بگیریم. با تحریم‌هایی که علیه ایران صورت گرفت ما از فروش نفت خود محروم شدیم. در سال ۱۳۹۴ برجام امضا شد. پس از آن در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ ما تورم یک‌رقمی داشتیم. این اتفاقی است که در دهه‌های اخیر بی‌سابقه بوده و ما همواره با تورم دورقمی مواجه بوده‌ایم. به‌هر حال در آمدهای نفتی در اقتصاد ایران تأثیرگذار است و نمی‌توان این واقعیت را کتمان کرد. در لایحه بودجه سال آینده به‌رغم اینکه دولت عنوان می‌کند به موضوع برجام اهمیت نداده‌است اما در حدود ۵۴۰ هزار میلیارد تومان پول نفت در بودجه وجود دارد. این رقم معادل درآمدهای مالیاتی است که در بودجه لحاظ شده‌است. بدون تردید احیای برجام به وضعیت اقتصاد ایران کمک خواهد کرد. امروز جهان با تنش‌های زیادی مواجه است که نمونه بارز آن تنش بین آمریکا و چین و آمریکا و روسیه است. برپونده هسته‌ای ایران نیز در دهه اخیر یکی از موضوعات مورد مناقشه در فضای بین‌المللی بوده‌است. به همین دلیل زمان آن فرا رسیده که این موضوع حل شود و یکی از موضوعات محل مناقشه در سطح جهانی برای همیشه از بین برود.

زمانی که برجام در سال ۲۰۱۵ امضا شد پیامدهای اقتصادی مثبتی برای ایران داشت و ما شاهد بودیم در دو سال پس از امضای برجام رشد اقتصادی ایران رقم قابل توجهی پیدا کرد. در شرایط کنونی و با احتمال احیای برجام دوباره این پیامدهای مثبت خود را نشان

دولت باید چه برنامه‌ای برای دوران پس از تحریم داشته باشد؟ دوران پس از تحریم همراه با چه فرصت‌ها و چالش‌هایی است؟

احیای برجام یک فرصت تاریخی برای ایران است. اگر این اتفاق رخ بدهد یادآور سال‌های ۸۵ و ۸۶ در اقتصاد ایران خواهد بود. با این تفاوت که دولت می‌تواند از تجربیات دولت‌های گذشته استفاده کند. در شرایط کنونی سه اتفاق مهم در حال رخ دادن است که می‌تواند به سود دولت تمام شود. نخست افزایش قیمت نفت که تا مرز ۱۰۰ دلار نیز رسیده‌است. دوم برداشته شدن تحریم‌ها می‌تواند یک فرصت کم‌نظیر اقتصادی در اختیار دولت قرار بدهد. از سوی دیگر یکدست شدن حاکمیت و هماهنگی همگامی که بین قوای سه‌گانه وجود دارد باعث می‌شود که شرایط از همه نظر برای دولت فراهم باشد تا از مزایای احیای برجام به سود زندگی مردم استفاده کند. توصیه‌ای که در این زمینه می‌توان به دولت کرد این است که از فرصت تاریخی احیای برجام برای اصلاح ساختاری اقتصاد ایران استفاده کند.

همه مردم با استقراض از بانک مرکزی و تحمیل تورم ۵۰ درصدی است؛ حتماً بودجه انقباضی خواهد بود. اما واقعیت این است که شعار دولت سیزدهم گام‌های عملی برای بهبود وضعیت معیشت مردم بوده نه هشت‌سال معطل گذاشتن اقتصاد؛ دولت سیزدهم اعتدالی ندارد حتی اگر خوردن را هم باید به مذاکرات گره زد؛ تمرکز دولت سیزدهم بر بهبود شاخص‌های کلان اقتصادی است و بودجه ۱۴۰۱ تقصین‌کننده این بهبود خواهد بود. مدیران دهه نودی گویا به خود زحمت نداده‌اند حداقل جداول کلان لایحه بودجه ۱۴۰۱ را مطالعه کرده‌اند؛ درحالی‌که منابع عمومی دولت ۷۰ درصد رشد داشته بودجه عمرانی بیش از ۴۳ درصد افزایش یافته‌است؛ آیا وقتی در لایحه بودجه منابع قابل توجهی برای صندوق عدالت و پیشرفت دیده شده تا با هرم شدن آن طرح‌های رشد اقتصادی توسط مردم در سطح شهرستان به‌صورت متوازن به حرکت درآید این بودجه انقباضی است. رله بودجه در برابر انت‌های سیاسی و جناحی برخی مدیران دهه نودی انقباضی عمل کرده‌است؛ بودجه ۱۴۰۱ تراز عملیاتی را ۱۶۴ هزار میلیارد تومان بهبود داده و استفاده از منابع بانک مرکزی را خط قرمز اعلام کرده‌است؛ این گونه نخواهد بود که با استقراض ۶۰ هزار میلیارد تومان تنها در ۵ ماه پایانی دولت قبل ۴۵ هزار میلیارد تومان نقدینگی به مردم تحمیل شود.

پاسخ سازمان برنامه و بودجه به گزارش «آرمان ملی»

نتیجه عملکرد مدعیان امروز آب رفتن سفره مردم است

دهه ۹۰ که حالا داعیه‌دار معیشت مردم و کمک به دولت مردمی شده‌اند چیزی نبود جز افزایش فاصله طبقاتی و عبور ضرب جینی از مرز ۴۰ واحد؛ مردم از یکسو با بالاترین تورم نیم‌قرن اخیر دست و پنجه نرم کردند و از سوی دیگر با رکود عمیق اقتصادی و رشد نزدیک به صفر اقتصادی درآمدهایشان آب رفت. برخی مدیران دهه نودی از انقباضی بودن بودجه ۱۴۰۱ و فشار به مردم سخن می‌گویند؛ درحالی‌که در اثر هشت‌سال عملکرد ضعیفشان سرانه تولید ناخالص داخلی به قیمت ثابت در سال ۱۳۹۹ از سرانه تولید در سال ۱۳۹۰ کم‌تر شده؛ به‌عبارت دیگر اگر اهداف دولت سیزدهم برای رشد هشت‌درصدی اقتصاد برای شش سال متوالی محقق شود حجم اقتصاد تازه به سال ۹۰ خواهد گشت. اگر منظور برخی مدیران دهه نودی از انقباضی بودن بودجه، جلوگیری از رانت ارز ۴۲۰۰ تومانی است که یک هزار و ۲۵۰ پرونده در دستگاه‌ها قضا در مورد آن تشکیل شده؛ حتماً بودجه انقباضی است، اگر منظور از بودجه انقباضی افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارمندان بر اساس منابع غیر پایدار و دست بردن در جیب

مرکز اطلاع‌رسانی، روابط عمومی و امور بین‌الملل با ارسال جوابیه‌ای به گزارش با عنوان «شکاف بین رئیس‌جمهور و دولت؟» پاسخ داد. در این جوابیه آمده‌است:

برادر ارجمند، جناب آقای عبداللّهی

مدیرمسئول محترم روزنامه «آرمان ملی»

با سلام و احترام؛ گزارش با عنوان «شکاف بین رئیس‌جمهور و دولت؟» در آن روزنامه منتشر شده؛ مقتضی است بر اساس ماده ۲۳ قانون مطبوعات و به منظور رفع ابهام و روشن شدن افکار عمومی، دستور فرمایید این پاسخ در همان صفحه‌ها همان فونت و اندازه در اسرع وقت در آن روزنامه منتشر شود. شکاف بین دولت و رئیس‌جمهوری در دولتی رخ داد که حتی وزرا ماه‌ها برای دیدار رئیس‌جمهور باید منتظر می‌مانند چه رسد به مسئولان رده‌های پایین‌تر؛ نتیجه هم شد وضع نامطلوب شاخص‌های اقتصادی، همان‌طور که مقام معظم رهبری هم در بیانات اخیرشان اشاره کردند؛ اگر در این سال‌ها مسئولان دولتی همراهی بیشتری می‌کردند وضع اقتصادمان قطعاً بهتر بود. نتیجه عملکرد مدیران

سخن روز

سازمان بازرسی کل کشور: بسم...

ادامه از صفحه یک
را به این بخش از خبر دست‌به‌دست شده از فضای مجازی که اتفاقاً درستی آن در رسانه‌های بعضی تلویزیون هم بر ملا شد، توجه کنید: خبرنگاران صداوسیما با مراجعه به تعاون روستایی متوجه شدند که این تعاونی برای تأمین میوه شب عید هر کیلو پرتقال را ۱۴ هزار و ۹۰۰ تومان و هر کیلو سیب را ۱۳ هزار و پانصد تومان خریداری کرده‌اند. در حالی که نرخ این میوه در مبادین میوه و تره بار هم اکنون بین شش تا هفت هزار تومان است. خبرنگاران برای یافتن دلیل این اختلاف ۱۳۰ درصدی به تمام مبادین سر زدند که اکثر بندگان اعلام نمودند نرخ بهترین پرتقال و سیب بین هفت تا هشت هزار تومان است و اگر تناژ بالا بخواهند آنان می‌توانند این میوه را بین هزار تا ۱۵۰۰ تومان ارزان‌تر در اختیار دولت قرار دهند. این میوه‌ها دو ماه پیش خریداری شده که باز قیمت نسبت به امروز پایین‌تر بود. جالب است در رسانه‌ملی وقتی که رئیس سازمان تعاون مرکزی طرف خطاب قرار گرفت، ابتدا با جرات اعلام نمود که میوه را به قیمت دیگری خریده و زمانی که با روشنگری با خبرنگار روبه‌رو شد از اختلاف نزدیک پنج هزار تومانی در هر کیلو پرده برداشته شد. بعد از بر ملاشدن تخلف با بهتر است بگویم کلاهبرداری، سکوت قوه قضائیه، رئیس‌جمهور، وزیر کشاورزی، سازمان بازرسی کل کشور و حتی نمایندگان مجلس در همین یک فقره بحث انگیز است. مگر غیر از مسئول سازمان تعاون کس دیگری هم سود می‌برد که نوعی سکوت تام با رضا بر همه حاکم شده‌است. برنج که قبلاً از سفره مردم فقیر پر کشیده، توسط چه کسی یا کسانی وارد می‌شود؟ برنجی که الان با قیمت بالا به فروش می‌رسد در چه تاریخی خریده و به‌وسیله چه کسانی احضار شده که امروزه با قیمت‌های نجومی دست‌مصرف‌کننده می‌رسد. وقتی نماینده مجلس که باید ناظر بر عملکرد سازمان‌های ذیربط باشد اعلام می‌کند قبل از انقلاب فقط سال‌ها برنج انبوه با قیمت بالا به اضافه کردن رشته می‌خوردیم از دیگر کسان چه توقعی داریم؟ حال اینکه این آقای نماینده با اندک جست‌وجو در اینترنت، میزان تولید برنج در سال‌های قبل از انقلاب گستر و گشود و تولید آن انسان‌های مختلف به غیر از گیلان و مازندران و گرگان را رصد می‌کرد و میزان واردات هم به همین وضع. این برنج در آن سال‌ها در داخل کشور مصرف می‌شد. اشکال کار در کجاست؟ ساده‌است، تجارت دولتی در همه دین شکست خورده‌است و معارف است دولتی تاجر بدی است و بدتر از آن وقتی دولت که تاجر می‌شود، مامور دولت نفع شخصی هم داشته باشد و عملاً نظارتی بر عملکرد مامور خاکی دولت نباشد. یک شرکت تازه تأسیس با سرمایه‌اندک با مدیریت خانوادگی که شرکت کاذبی تنها برای پوشش عمل خلاف ماموری است که تحت پوشش منصب دولتی خود از ظاهر شرکت استفاده می‌کند. نمی‌دانم سازمان‌های عریض و طویل نظارتی کجا هستند؟ آیا برنامه تلویزیون را اندیشند؟ آیا جهت خبرنگار تلویزیون را که مرادانه اسناد تخلف را با همه مصائب خود پیدا و بر ملا کرد، نمی‌بینند یا منتظرند که فلان فعال سیاسی یا مطبوعاتی بر عملکرد فلان سازمان نظارتی نقدی بنویسد و کلمه به کلمه، جمله به جمله مطلب را زیر و رو کنند و وقتی خبر از نفوذ داده شد و به جای فساد کارشناسان، به اشتباه بدون ذکر نام از معاون یاد کنند، همه انرژی و توان سازمان نظارتی در اعزام نماینده حقوقی به دادسرا جمع شود و علیه خبرنگار و مصاحبه‌گر و مدیرمسئول روزنامه بسیج شوند و بر فراد بر هر کوی و برزن سر دهند. بفرمایید سازمان بازرسی کل کشور که وظیفه ذاتی نظارت بر عملکرد سازمان‌ها و نهادهای دولتی و بر عهده دارید. بیان واقعیت اینبار توسط فلان روزنامه و خبرنگار و مدیرمسئول و مصاحبه‌شونده صورت ندهد مستند به اسناد تخلف نهادهی را گرفته است که خود نماینده دولت معرفی و رونق گرفته هزار تومانی را ۱۳ هزار و ۹۰۰ تومان تعیین می‌کند و می‌خرد. یعنی ۵۰ درصد با یک گردش قلم به جیب دلان دولتی می‌رود. آقای بازرسی کل کشور! بسم...

این روزنامه «آرمان ملی» نیست و خبرنگار هم آقای سید محمد نجست زحمتکش نیست و مصاحبه‌ها هم نعمت احمدی به زعم شما کذاب انجام نداده‌است. تار و پود کشف واقعیت توسط رسانه‌ملی صورت گرفته‌است. فقط اجازه می‌خواهم به وارد ۱۷۴ قانون اساسی اشاره کنم که مقرر می‌دارد راساس حق نظارت قوه قضائیه نسبت به حسن جریان امور و اجرای صحیح قوانین در دستگاه‌های اداری، سازمانی به نام سازمان بازرسی کل کشور زیر نظر رئیس قوه قضائیه تشکیل می‌گردد. براینبرند که «دعا قانونی تشکیل بازرسی کل کشور در مواردی که گزارش

بازرسی متضمن اعلام وقوع جرمی است چنانچه جرم دارای حیثیت عمومی باشد، رئیس سازمان با مقامات ماذون از طرف وی، یک نسخه از گزارش را با لابل و مدارک که مربوطه برای تعقیب و مجازات به تکتب به مرجع صالح قضائی ارسال و موضوع تا حصول نتیجه آمده‌است در مورد جرائم منتهی به ورود خسارت به اموال دولتی و حقوق عمومی و تضییع آنها دادستان متهم تعقیب کیفری می‌تواند یا متهمان را دادگاه صالحه در صورت احراز ورود خسارت و ضرر و زیان راسا جبران آن را بدون پرداخت هزینه دادرسی از دادگاه در خواست می‌نماید. دستگاه‌های ذیربط موظف به همکاری با دادستان در جمع‌آوری دلایل و مدارک و پیگیری موضوع هستند. وقتی نگارنده محکوم شدیم و به جای شش ماه حبس مبلغ پنج میلیون تومان جریمه پرداختیم، لاید سازمان شادی خوشحال بود از این توفیقی که به دست آورده بود. حالا خوب است در پی شکایت سازمان بازرسی کل کشور و محکومیت رئیس سازمان تعاون روستایی و پرداخت خسارت، همه مردم خوشحال شوند. بسم ...! این گوی، این میدان.